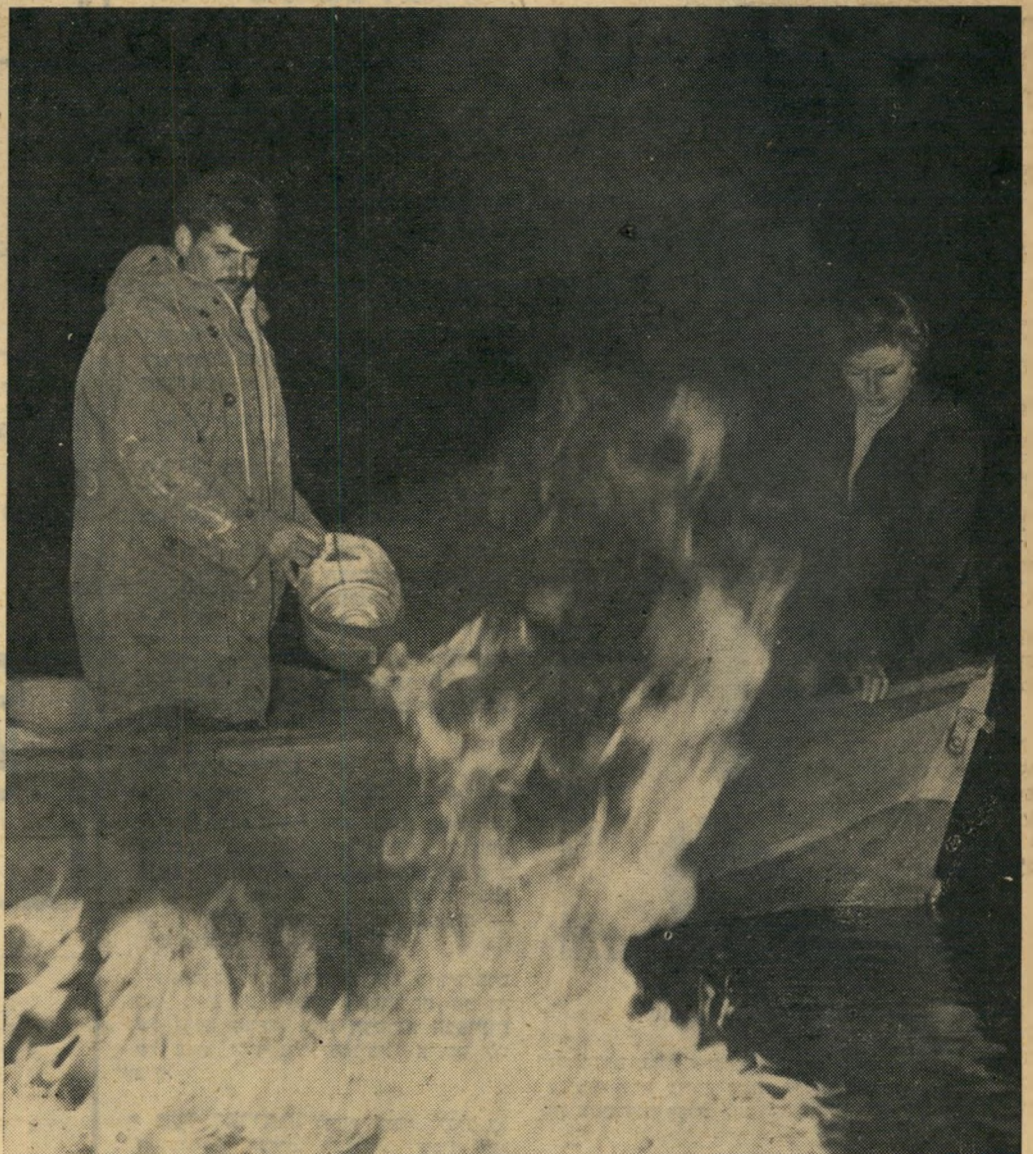

הדי"גת היחידה על הכנרת

העבודה

נורית ומרטין חותרים בסירתם ליד החוף. בלב ים, מפעילים הם את המנוע הקטן. עבודת הדייג קשה ומפרכת. פרישת הרשתות (למטה) אינה קשה אך כאשר מגיעה השעה לאוסף, כשהן מלאות מאות קילוגרמים של דגים, אבנים ועשבים, עובדים בני הזוג כסבלים. פעם אף לכדו פליקאן פצוע.

המלכודת

לנורית ובעלה אין עדיין כסף לקנות לוקס. בלילה, כדי למשוך את הדגים אל סירתם, משתמשים ההם בשיטה פרימיטיבית ביותר: שופכים נפט על פני הים, מבעירים אותו. למי שמתמצא בדבר, אין כל סכנה. לא חסרים גם מיט לכיבוי דליקות שעולות לפרוץ.

סיכויי הדייג של העונה. אולם סוד גלוי היה כי הנערים נמשכו אל נורית לא כדייגת אלא כיפה בבנות הכפר.

לבסוף, נלכדה הנימפה ברשתו של מרטין, בנו של בעל המסעדה היחידה של המושבה, על הכביש הראשי לטבריה. נורית יצאה לצבא, ושלחה לקורס מדריכות ספורט. אך הפרידה ממרטין ומגלי הכנרת לא נמשכה זמן רב. נורית חזרה למושבה, השאה למרטין, עברה מסירת אביה אל סירת בעלה, המשיכה את חיי הים שלה בסירתו, בה עובדים שניהם לפעמים עד עלות השחר.

מתנת הנישואים החשובה ביותר הגיעה ב" איחור של כמה ימים: רשון מטעם משרד החקלאות לעסוק בדייג. נורית היתה האישה היחידה שקיבלה רשיון כזה, שהעניק לה רשות לעסוק בדייג כריגת עצמאית. בגלל ה" צורך להגן על הדגה מפני ניצול מופרז וכדי לא לקפח את זכות קיומם של הדייגים ה" תיקים, מקשה מאד משרד החקלאות במתן רשיונות כאלה. אך לנימפת הכנרת אי אפשר היה שלא להעניק את הזכות הרשמית לדוג בים.

את הזכות הטבעית רכשה מאז יכלה לדדות על החוף.

